

[Skræppenborg-Nielsen.]

at de vil være med til en yderligere administration, en ganske overflødig administration, når deres partier til daglig er imod en masse administration. På dette sidste punkt giver jeg dem for så vidt ret — det er jeg på mangfoldige områder også imod; men jeg har det da heldigvis sådan, at når jeg kan se, at den alt for store administration er unødvendig, vil jeg være med til at afskaffe den — modsat de to ærede medlemmer.

(Kort bemærkning).

P. E. Eriksen: Så lang tid vi har sygekasser, må det også være sådan, at der er ligestilling sygekasserne imellem.

(Kort bemærkning).

Ninn-Hansen: Vor begrundelse for, at fortsættelsesygekasserne skulle kunne fortsætte, var den — og er stadig væk den — at de fungerer uden statstilskud, og at de administrerer billigere end andre sygekasser. Men i øvrigt undrer det mig ikke, at det ærede medlem hr. Skræppenborg-Nielsen på et hvilket som helst område har sin plan klar: at han vil socialisere, ekspropriere og konfiskere. Det, der undrer mig, er, at den højtærede minister i sin tankegang ikke er fjernere fra det ærede medlem.

Socialministeren (Bundvad): Jeg skal kun komme med en kort bemærkning.

Jeg har alene taget stilling til spørgsmålet om de 16-åriges placering.

(Kort bemærkning).

Skræppenborg-Nielsen: Jeg vil bare ganske kort sige, at det med, at fortsættelsesygekasserne i visse tilfælde måske tidligere har administreret billigere, skyldes i første række samarbejdet med offentlige sygekasser, hvor man på mangfoldige områder har lavet det arbejde, som fortsættelsesygekasserne ellers skulle have lavet, og tilført dem de medlemmer, de nu heldigvis ikke mere får ret mange af.

Hvad socialisering angår, har det intet som helst med socialisering at gøre at lave en sygekasse for hele landet. Det, der her

er tale om, er sund fornuft og en billig administration.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Peter Jørgensen: Da der under forhandlingerne er udtalt ønske om nedsættelse af et udvalg, foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om offentlig forsorg. (Vedrørende betalinger i henhold til kapitel IV, betaling for særforborg m. v.).

(Lovforslaget (nr. 104) findes i tillæg A. sp. 1289, fremsættelsen i tidenden sp. 2729).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Niels Mørk: Det foreliggende lovforslag er præget specielt af to ting: for det første af rationalisering og forenkling og for det andet af, at ophold og behandling på særforborsinstitutioner principielt gøres gratis, hvad angår de områder, som administreres under socialministeriet. De indtægter, som staten af den grund går glip af, tror jeg stort set er betydningsløse i forhold til de meget betydelige administrative ulemper, som belaster kommunerne, amterne, særforborsinstitutionerne og sygekasserne ved det nu gældende betalingssystem.

Jeg har ved andre lejligheder peget på det irrationelle i, at sygekasserne udreder en mindre betaling for indlæggelse på hospitaler, der drives for statens regning, en betaling, hvortil der i øvrigt også ydes almindeligt statstilskud. Jeg har tidligere omtalt det efter min mening mærkelige ved den nuværende ordning, nemlig at der i visse tilfælde har været afkrævet pårørende betaling for ophold på statens hospitaler, efter at sygekassens betalingspligt for de 26 uger

[Niels Mørk.]

er ophørt. Da jeg har den principielle opfattelse, at behandlingen på offentlige sygehuse bør være vederlagsfri, vil jeg gerne takke den højtærede socialminister for det foreliggende lovforslag. Der er her gjort en begyndelse, som jeg håber kan videreføres; det er en af de opgaver, som vi må tage op i socialreformkommissionen.

Lovforslaget fastholder betalingsordningen for sindsygeforsorgens vedkommende. Jeg havde personlig gerne set, at man også på dette område havde ophævet betalingspligten; men jeg går ud fra, at vi i det kommende udvalg kan få en redegørelse for, hvad en eventuel ophævelse af betalingspligten her vil betyde i penge for staten, og hvilke administrative besparelser der eventuelt ville kunne opnås ved en ophævelse af betalingspligten på dette område. For mig at se må målet være, at al behandling af indlagte patienter sker vederlagsfrit, idet det må være sygekassernes opgave at udrede betalingen for ambulant behandling, forstået således, at udgifterne til behandling af de syge i hjemmet må sygekasserne tage sig af. I den forbindelse vil jeg gerne nævne det, som har været kernepunktet i den foregående sag på dagsordenen, nemlig at vi til denne behandling i hjemmet har fået et udmærket instrument i den nye speciallægeoverenskomst, som sygekasserne for nylig har afsluttet med speciallægenes sammenslutning.

Lovforslagets gennemførelse vil jo bl. a. betyde en besparelse for sygekasserne på rundt regnet 700.000-800.000 kr. om året, men jeg vil gerne i denne forbindelse fremhæve, at til gengæld vil sygekasserne få en merudgift ved den nye speciallægeoverenskomst, som i øvrigt med tiden vil kunne aflaste sygehuse, hvad vi alle ved er meget nødvendigt.

Må jeg til sidst sige, at også ændringerne vedrørende underholdsbidrag til børn og ændringerne vedrørende den revision af socialregnskaberne, som for øjeblikket påhviler socialministeriet, betyder et fremskridt og en forenkling, som vi også kan anbefale.

Det samme gælder den foreslåede ændring til § 46, stk. 1, om forhøjelse af forsorgshjælpen med det nye pensionstillæg, der jo træder i kraft fra 1. april.

Jeg kan med disse bemærkninger på mit partis vegne anbefale lovforslaget til en hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Søren Andersen: Princippet i de væsentligste dele af de ændringer, som nærværende lovforslag indeholder, er jo allerede lagt i tidligere lovgivning, idet man i 1961 indførte betalingsfrihed for børn og unge under 18 år, der anbringes under særforborg. Den opfattelse — som jeg for øvrigt synes i høj grad er rigtig — slog da igennem, at de hjem, der har børn, som må anbringes under særforborg, er hårdt nok ramt i forvejen.

Nu foreslår man altså betalingsfriheden indført også for voksne. Det harmonerer jo med selve revalideringstanken, idet der i dag gives betalingsfri revalidering inden for det erhvervsmæssige område; der gennemføres i virkeligheden en betydelig revalidering gennem særforborgen.

Ifølge lovforslaget fastholdes dog den gældende betalingsordning for patienter på statshospitalerne, altså for de sindssyge, og begrundelsen er den, at disse patienter i lighed med patienterne på andre sygehuse ikke opholder sig dér så længe som tidligere; endvidere ønsker man at fastslå, at sindssygdom er en sygdom på linje med andre former for sygdom, sådan at behandlingen og betalingen kan og skal ligestilles med, hvad der gælder for de almindelige sygehuse.

For fremtiden skal det ifølge lovforslaget være sådan, at det, som sygekasserne ikke betaler, skal betales af indenrigsministeriet. Det betyder naturligvis en forenkling. Jeg vil gerne spørge den højtærede socialminister: er det rigtigt, at de sindslidendes forhold — for mig ser det sådan ud — nu endeligt og helt er lagt ind under indenrigsministeriet, sådan som det i tråd med nævnte tankegang vil være rimeligt?

Betalingsfriheden skal imidlertid kun gælde for personer under 60 år, idet man her harmoniserer den nugældende bestemmelse for indlæggelse af ældre rentenydere på sygehjem og alderdomshjem, hvor folkepensionen fra 6 måneder efter indlæggelsen og fremover betragtes som betaling. Når dette fastholdes, må grunden vel være den, at der i folkepensionen endnu er et kom-

[Søren Andersen.]

munalt element, nemlig den mellemkommunale refusion.

Ifølge lovforslaget opretholdes i visse tilfælde kravet om betaling for udlændinge. Og for enkeltpersoner, der har brug for særforborg, men har betydelige indtægter, opretholdes også kravet om betaling, hvor ikke andet er aftalt. Også det er vel rimeligt.

I øvrigt vil jeg sige, at ophævelsen af forskudsvis udbetaling af underholdsbidrag gennem kommunerne til en mødrehjælpsinstitution må være fornuftig og rigtig, fordi den nuværende form betyder dobbelt-administration. Man kan lige så godt betale direkte til institutionerne. Det samme kunne gøres gældende med hensyn til den bestemmelse, der i samråd med administrationsudvalget er indført om godkendelse af socialregnskaberne for Københavns og Frederiksberg kommune.

Derudover indeholder lovforslaget en række ændringer, som fortrinsvis er sat ind begrundet på lovændringer, og disse ting er jo velegnede til gennemsyn under udvalgsarbejdet.

Jeg skal på mit partis vegne tilsige samarbejde om ordningen af disse problemer i det udvalg, som måtte blive nedsat.

Asger Jensen: Det var det konservative folkeparti, der i 1961 rejste problemet, om man kunne undgå betaling for børn under 18 år under særforborg, og det blev vedtaget her i tinget. Man kan sådan set sige, at det, der nu foreslås, er en fortsættelse heraf, og vi vil også finde det rimeligt at tage dette skridt videre.

Ligeledes er der i lovforslaget foreslået en række rationaliseringsforanstaltninger, som er på linje med, hvad vi ønsker. Det er måske et spørgsmål, om de er så dybtgående, som de ser ud til. Måske man kan komme længere ad vejen med dem, om ikke ved denne behandling, så senere. Det er umiddelbart indlysende, at betalingsrefusionen, der kan bevirke, at man får 40.000 kr. ind i statskassen, ikke står i noget forhold til den ulejlighed, den indsats, der må øves af de administrative myndigheder.

Det er jo ikke tanken, at betalingsfriheden skal gælde for personer over 60 år eller for sindslidende, og det kan der måske nok være rimelighed i, men jeg synes alligevel,

at man i det udvalg, der formentlig bliver nedsat, bør se på, om der egentlig er så ensartede regler, som det kunne være rimeligt at have, når ældre bliver indlagt på plejehjem, sygehuse for sindslidende og kommer under særforborg. Det er lidt forskelligt, hvornår man inddrager pensionen, og jeg synes, det kunne være rimeligt at se på, om det ikke kunne koordineres lidt bedre. Der bliver jo små bivirkninger; således kommer kommunerne til at mangle normalbidraget, og dermed kommer de til at betale en større del ved indlæggelse en del af de steder, hvor der ikke er fuld refusion, men jeg tror, at det er små ting, som vi nok kan komme til rette om.

Dernæst foreslår den højtærede socialminister et nyt princip for revisionen af Københavns og Frederiksbergs sociale regnskaber, nemlig dette — således er det vel tænkt — at staten ikke mere har pligt til at udføre denne revision. Det er formuleret således, at det er socialministeren, der skal afgøre det. Jeg tror, at dette er en rigtig udvikling, og jeg vil henstille til den højtærede socialminister at tage under overvejelse, om ikke der er andre kommuner, der er lige så veludviklede, hvad revision angår, som de to nævnte kommuner. Det må vist være sådan, at dér, hvor man har en virkelig kommunal revision, bl. a. dér, hvor man har kommunale revisionskontorer, må denne revision også være så tilfredsstillende, at man kan spare den dobbelte kontrol. Jeg tror, det ville være muligt at formulere loven sådan, at ministeren får en større bemyndigelse, end netop hvad angår de to nævnte kommuner. Jeg tror, der er en lang række kommuner, der er i stand til at udøve en revision, der er betryggende også ud fra statens synspunkter.

Med disse få bemærkninger skal jeg erklære, at mit parti er villig til et positivt arbejde med dette lovforslag.

Grethe Philip: Lovforslaget tager i det væsentlige sigte dels på en tilpasning af loven efter de nylig vedtagne bestemmelser i børne- og ungdomsforsorgsloven og i invalide- og folkepensionistloven, dels på at rationalisere loven på forskellig måde. De foreslåede bestemmelser ser rimelige ud, og vi medvirker fra det radikale venstre gerne til, at man gør betalingsgangen mellem kom-

[Grethe Philip.]

mune og stat og refusionsreglerne enklere og dermed lettere at administrere.

Vi finder det også rimeligt, at man forhøjer maksimumsgrænsen for hjælp efter forsorsloven ved også at kunne tage hensyn til pensionstillægget. Når vi for nylig vedtog indførelse af et pensionstillæg, var det jo for at støtte de svagest stillede pensionister, det vil sige de pensionister, som helt eller så godt som udelukkende skal leve af pensionen. De betragtninger, vi dengang anlagde, gælder lige så fuldt for forsorgsklientelet, og jeg finder det rigtigt, at vi følger bestemmelserne fra folke- og invalidepensionsloven op i forsorsloven.

Ifølge ministerens fremsættelsestale foreslås det principielt, at man ophører med at opkræve betaling for ophold på særfororgsinstitutionerne. I lovforslaget gøres der en række undtagelser: vedrørende personer over 60 år, vedrørende udlændinge og vedrørende patienter, der har ophold på institutioner for sindslidende. Jeg skal ikke kommentere disse undtagelser, der umiddelbart ser rimelige ud.

Derimod vil jeg gerne her eller måske snarere senere i udvalget have lejlighed til at høre lidt mere om, hvorledes den principielle bestemmelse om gratis ophold på særfororgsinstitutioner — det vil i realiteten sige bortfald af begrebet selvbetalere — skal forstås. Ministeren peger på, at det er en rimelig videreførelse af betalingsfriheden for særfororgspatienter under 18 år, og at indtægterne ved patienternes betaling til særfororgen er meget ringe og ikke står i noget rimeligt forhold til det administrative besvær.

Det lyder for så vidt yderst tiltalende nu at ophæve betalingen, men jeg kan ikke lade være med at gøre mig nogle tanker om, hvorvidt det alligevel altid vil føles helt rimeligt. I ændringen til § 70, stk. 2, sidste passus, foreslås det jo også, at socialministeren bemyndiges til at kunne fastsætte betalingstakster for personer under særfororgen, der oppebærer en ikke uvæsentlig

lønindtægt. Hvorledes tænker socialministeren denne bestemmelse administreret, og vedrører det kun den pågældendes egen lønindtægt eller også ægtefællens, og hvorfor skal betalingspligt begrænses til den gruppe, der har lønindtægt?

Det forekommer dog, at der på særfororgsinstitutioner er indlagt patienter, der har formue og en deraf flydende renteindtægt. Sammenlignet med andre, der deres handicap til trods klarer sig uden for institutionerne f. eks. hos familie, er patienter på særfororgsinstitutioner i økonomisk henseende betydelig bedre hjulpet af samfundet, og jeg kan derfor ikke lade være med at stille det spørgsmål: er det rimeligt, at de gamle eller patienterne på særfororgsinstitutionerne skal slippe for betaling, hvis de på grund af en betydelig formue sidder i gode økonomiske kår?

Det ville være af interesse til bedømmelse af dette spørgsmål at få oplyst, hvor store beløb der i øjeblikket indgår som betaling for særfororgspatienter, og hvor mange patienter der betaler. Det er jo muligt, at beløbene er så små og antallet af patienter så lille, at de administrative fordele kan begrunde den regel, der foreslås af ministeren, men jeg synes, det var rart at få en nærmere redegørelse for det.

Der er således et par ting, vi gerne vil have drøftet, men i øvrigt kan jeg på mit partis vegne tilsige en velvillig behandling af lovforslaget.

Skræppenborg-Nielsen: Da mit partis ordfører, det ærede medlem fru Gunhild Due, ikke kan være til stede i dag, skal jeg blot meddele, at vi i store træk ser med velvilje på lovforslaget. Vi vil gerne se nærmere på det i det udvalg, der bliver nedsat, og derefter komme med vore bemærkninger ved anden behandling.

Bækgaard: Da det foreliggende lovforslag betyder en ajourføring af forsorsloven i forhold til allerede gældende eller vedtagne love og samtidig tilstræber en vis forenk-

[Bækgaard.]

ling af administrationen, kan de uafhængige støtte forslaget.

Vi er imidlertid af den opfattelse, at særfor sorgen for sindslidende så vidt muligt bør sidestilles med det almindelige hospitalsvæsen, og finder det rigtigt, at særfor sorgspatienter sidestilles med personer, der optages på alderdoms- og plejehjem, når det drejer sig om personer, der er over 60 år.

Vi mener også, det er rigtigt, at de personer, der måtte modtage støtte fra særfor sorgsinstitutioner, men som i øvrigt har en sådan arbejdsevne, at de kan tjene en ikke uvæsentlig løn under opholdet, også yder en vis betaling for støtten, så at det kommer til at fungere som hjælp til selvhjælp, således som det er udtrykt i de uafhængiges program.

Socialministeren (Bundvad): Det er med glæde, jeg kan takke samtlige ordførere for tilslutningen til lovforslaget. Jeg er klar over, at der kan være enkeltheder, der skal drøftes i udvalget, og jeg vil på forhånd give tilsagn om at skaffe de oplysninger, som udvalget måtte have brug for til bedømmelse af ændringernes værdi.

Det er rigtigt, som det særlig blev fremhævet af det ærede medlem hr. Søren Andersen, at det er et rationaliseringsforslag. Vi har prøvet på at komme igennem, hvor vi mener vi har lidt for megen overlapning, hvor vi sender penge frem og tilbage, medens vi kunne nøjes med et brev.

Vi vil også gerne tage det spørgsmål om revisionen op til overvejelse, som det ærede medlem hr. Asger Jensen rejste. Jeg tror, vi har bemyndigelse nok i øjeblikket, for som paragraffen er affattet, er det amtmanden, der reviderer de kommunale regnskaber, medens det er socialministeriet, der reviderer for København og Frederiksberg. Tanken med ændringen er den, at vi ikke skal have den dobbelte administration, den dobbelte revision, som vi notorisk har i øjeblikket. Det vil vi ændre gradvis. Det er klart, at socialministeriet har et konkret ansvar her, men da vi kender de gode revisionssystemer, der findes rundt om, og som også blev nævnt, ved vi, at man kan overlade meget til lokal administration.

Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Niels Mørk, at der jo ikke i dette forslag

ligger et oplæg til at gøre sygehusophold gratis for patienter. Jeg ved, det er rigtigt, at der også dér findes en administrativ overlapning. Sygekasserne betaler noget til hospitalerne, det gør staten også, kommunerne ligeså. Sygekasserne får penge af staten til at betale til sygehusene o. s. v. o. s. v. Dette må, som det blev sagt, sociallovskommissionen se grundigt på. Om man skulle komme til det resultat, som det ærede medlem hr. Niels Mørk ønskede, kan jeg ikke på forhånd sige.

Det ærede medlem gjorde en bemærkning om, at sygekasserne sparede en 700.000-800.000 kr., men gjorde samtidig opmærksom på, at speciallægerne også kostede noget. Jeg vil nu ikke så gerne straks kvitte et tilgodehavende på sygekasserne i den anledning, for der kan jo senere blive en mellemregning, hvor vi kan trække de 700.000-800.000 kr. fra.

Til det spørgsmål, det ærede medlem hr. Søren Andersen stillede, om den ændring, vi laver her, betyder, at sindssygeforsorgen — kan vi kalde det — og den administration, der følger med, nu går helt over til at sortere under indenrigsministeriet, vil jeg svare ja. Mellemvejen over socialministeriet med refusion forsvinder jo hermed, og det bliver indenrigsministeriet, der kommer til at afgøre, hvilke betalingssatser der skal gælde for statshospitalerne.

Det ærede medlem hr. Asger Jensen ville gerne have undersøgt de bestemmelser, vi har foreslået med hensyn til dem på 60 år og derover, og reglerne for betaling for plejehjemsophold. Jeg vil gerne sige principielt, at vi har gjort forsøg på at gøre det ens. Enten man er på et kommunalt plejehjem eller på et privat, der godkender pensionsordningen som grundlag, eller på en særfor sorgsinstitution, skulle vilkårene være de samme. Jeg tror, det er rigtigt at gå den vej, at vi stiller de gamle lige på det område.

Jeg var glad for, at det ærede medlem fru Grethe Philip særlig nævnte pensions-tillægget, som vi indfører i bestemmelsen om, hvad kommunerne må yde i offentlig forsorg. Jeg henleder opmærksomheden på, at vi har knyttet pensionstillægget til begrebet „i trangstiltælde af kortere varighed“. Det er altså ikke en generel bestemmelse. Betragtningen er den — det synes jeg skal fremhæves — at hvis der er tale om trang

[Socialministeren.]

af længere varighed, må det være et revalideringspørgsmål, så må der måske endog være mulighed for placering på beskyttede værksteder. Derfor har paragraffen fået den formulering, den har, fordi vi mener, at det er rigtigt at fremskynde revalideringen også ad den vej, der her er til rådighed.

Hvad angår ændringen under nr. 9, sidste passus, hvor der tales om den, der har en ikke uvæsentlig arbejdsindkomst, tænker vi jo på dem, som, mens de er under sær-forsorg, er i lære eller på anden måde tjener en reel løn. Det vil være rigtigt, om man dér viser en vis tilbageholdenhed. Jeg vil gerne være med til i udvalget at drøfte, om en tilsvarende bestemmelse skal gælde for andre former for indkomster, f. eks. formueindkomster, men hvis det skal medføre noget tilsvarende som det, vi her er ude for, at beløbet indbetalt i henhold til bidrags-resolution kun har bragt os en indtægt på 40.000 kr. — det er ikke engang det, en kontorchef i det pågældende kontor skal have i løn — så går det ikke.

Jeg takker for velvillig modtagelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Niels Mørk: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Første næstformand (From): Der er ikke mere på dagsordenen.

Medlem af folketinget Holmberg har meddelt mig, at han ønsker til ministeren for offentlige arbejder at stille følgende spørgsmål:

„Når folketinget skal drøfte linjeføringen af den kommende jyske motorvej, bliver der så opstillet alternative løsninger, så folketinget får reel valgfrihed mellem disse?“

Spørgsmålet vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommande spørgetid efter spørgetiden i morgen.

Medlem af folketinget Adolph Sørensen har meddelt mig, at han ønsker til finansministeren at stille følgende spørgsmål:

„Agter ministeren at foretage sig noget i anledning af de tab, den nye femøre har påført visse dele af erhvervslivet?“

Spørgsmålet vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommande spørgetid efter spørgetiden i morgen.

Medlem af folketinget Nathalie Lind har meddelt mig, at hun ønsker til socialministeren at stille følgende spørgsmål:

„Kan ministeren oplyse, om det overvejes at give enker og enkemænd samme ret som andre enlige forsørgere til at få børnebidrag forskudsvis udbetalt af det offentlige?“

Spørgsmålet vil blive optaget på dagsordenen for folketingets førstkommande spørgetid efter spørgetiden i morgen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 24. februar, kl. 13 med følgende dagsorden:

1) *Spørgsmål til ministrene.*

2) *Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:*

Forslag til lov om ændring i lov om Statsbanepersonalets Sygekasse. (Om tilskud til speciallægehjælp).

3) *Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:*

Forslag til lov om ændring i lov om offentlig forsorg. (Vedrørende betalinger i henhold til kapitel IV, betaling for sær-forsorg m. v.).

4) *Første behandling af:*

Forslag til folketingsbeslutning om nedsettelse af et folketingsudvalg vedrørende de offentlige investeringer [af Carl Petersen m. fl.].

5) *Første behandling af:*

Forslag til folketingsbeslutning om ændringer i beskatningen af faste ejendomme [af A. C. Normann m. fl.].

[Første næstformand.]

6) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning angående civil benyttelse af de militære flyvepladser [af A. C. Normann m. fl.].

Mødet hævet kl. 16.

53. møde.

Onsdag den 24. februar kl. 13.

Formanden: I skrivelser af dags dato meddeler socialministeren, at han ønsker mundtligt at fremsætte:

Forslag til lov om invalidepension m. v. og forslag til lov om folkepension,

og at han skriftligt ønsker at fremsætte:

Forslag til lov om ændring i lov om forsikring mod følger af ulykkestilfælde. (Om ophævelse af § 35, stk. 2-5, om anvendelsen af renter under ophold under særforborg m. v.),

forslag til lov om ændring i lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m. fl. (Om ophævelse af § 26, stk. 2-5, om anvendelsen af renter under ophold under særforborg m. v.),

forslag til lov om ændring i lov om forsørgelse af militære invalider og sådannes efterladte i de sønderjyske landsdele. (Om ophævelse af § 32, stk. 3-6, om anvendelsen af forsørgelse under ophold under særforborg m. v.),

forslag til lov om ændring i lov om erstatning til besættelsestidens ofre. (Om ophævelse af § 27, stk. 2-5, om anvendelsen af renter under ophold under særforborg m. v.),

forslag til lov om ændring i lov om forsikring mod følger af ulykkestilfælde. (Om opregulering af renter),

forslag til lov om ændring i lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m. fl. (Om opregulering af renter) og

forslag til lov om ændring i lov om invalideforsørgelse. (Om opregulering af forsørgelser).

Medlemmer af folketinget Poul Dam, Aksel Larsen, Morten Lange og Skræppenborg-Nielsen har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om nedsettelse af en kommission i henhold til grundlovens § 51.

I skrivelse af dags dato meddeler midlertidigt medlem af folketinget, borgmester Hans Pihl, at han er villig til at modtage det ved H. Larsen (Bjerre)s mandatnedlæggelse fra 1. marts d. å. ledige mandat som ordinært medlem af folketinget.

Medlem af folketinget Niels Eriksen har meddelt mig, at han ønsker til handelsministeren at stille følgende spørgsmål:

„Er muligheden for øget eksport af sukker ikke steget så stærkt i den senere tid, at vort lager kan sælges til en pris, der begrundet en udvidelse af dyrkningsarealerne?“

Spørgsmålet vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommande spørgetid.

Skriftlig fremsættelse af forslag.

Socialministeren (Bundvad): Jeg har her ved den ære for det høje folketing at fremsætte forslag til lov om ændring i lov om forsikring mod følger af ulykkestilfælde. (Om ophævelse af § 35, stk. 2-5, om anvendelsen af renter under ophold under særforborg m. v.), forslag til lov om ændring i lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m. fl. (Om ophævelse af § 26, stk. 2-5, om anvendelsen af renter under ophold under særforborg m. v.), forslag til lov om ændring i lov om erstatning til besættelsestidens ofre. (Om ophævelse af § 27, stk. 2-5, om anvendelsen af renter under ophold under særforborg m. v.) og forslag til lov om ændring i lov om forsørgelse af militære invalider og sådannes efterladte i de sønderjyske landsdele. (Om ophævelse af § 32, stk. 3-6, om anvendelsen af forsørgelse under ophold under særforborg m. v.).

Forslagene er en følge af det forslag om ændring i lov om offentlig forborg, som jeg den 10. februar 1965 har fremsat for det høje ting, og som går ud på at gøre særforborg — bortset fra ophold under sindssygeforborg — gratis for personer under 60 år.